ΕΝΟΤΗΤΑ: ΣΥΓΓΕΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ – ΓΛΩΣΣΑ ΣΤ

Ώρες με τη μητέρα μου

Η μαμά μου ήταν πάντα ξεχωριστή. Με τον μπαμπά παντρεύτηκαν από έρωτα στο άψε σβήσε. Και οι ευχές που τους έδωσε ο παπάς όταν τους πάντρεψε πραγματοποιήθηκαν. Απόχτησαν «καρπόν κοιλίας», δηλαδή εμένα και τον αδερφό μου.

Η μαμά δεν είχε περάσει τα σαράντα. Τα μάτια της σκούρα γαλάζια, έμοιαζαν με τα μη με λησμόνει* που φυτρώνουν την άνοιξη. Φαινόταν κοριτσάκι όταν την έβλεπες από πίσω, με την κομψή κορμοστασιά της και την ξανθιά κοτσίδα στην πλάτη. Το πιο όμορφο πάνω της όμως ήταν οι κινήσεις των χεριών της, και ό,τι έκανε το έκανε με χάρη.

Δεν ήξερα καμιά γυναίκα στο νησί να φοράει λουλούδια στα μαλλιά. Λάτρευε τις γαρδένιες, είχαμε τρεις γλάστρες στην αυλή. Τις φρόντιζε σαν να ήταν παιδιά της κι όταν άνθιζαν έπλεκε τα λουλούδια τους μαζί με την κοτσίδα της. Άλλες φορές πάλι τις περνούσε σε κλωστή κι έφτιαχνε βραχιόλια. Σε κάθε κίνηση των χεριών της οι γαρδένιες μοσχοβολούσαν. Από τότε μαμά και γαρδένια είναι ένα στο μυαλό μου.

Κάθε απόγευμα μετά τη δουλειά, χειμώνα καλοκαίρι, φορούσε αθλητική φόρμα και παπούτσια και χανόταν. Παραλία παραλία, έφτανε ως το ακρωτήρι με τον φάρο, που το δέρνουν τα κύματα. Καθόταν στον αγαπημένο της βράχο. Γύριζε πάντα με τα χέρια γεμάτα. Βότσαλα με παράξενα χρώματα, που η θάλασσα τους έδινε πότε το σχήμα ενός πουλιού ή τη μορφή μιας γυναίκας, και ξύλα ξεβρασμένα στην άμμο, αργασμένα* από το κύμα και την αρμύρα. Με λίγες «καλλιτεχνικές επεμβάσεις», όπως έλεγε η ίδια, έφτιαχνε αριστουργήματα που στόλιζαν τον κήπο και την αυλή μας.

Μικρή πήγαινα κι εγώ μαζί της. Μου άρεσε να τσαλαβουτάω στην παραλία, να σκαρφαλώνω στα βράχια και να βρίσκω καβούρια και κοχύλια. Κι όλο κοίταζα πότε θα βγει η γοργόνα. Η μαμά δε βαριόταν να μου λέει και να μου ξαναλέει παραμύθια. Από εκείνη έμαθα να διαβάζω λογοτεχνικά βιβλία. Το βράδυ αράζαμε κάτω από τη λεύκα τα καλοκαίρια ή δίπλα στο τζάκι τον χειμώνα, μ' ένα βιβλίο στο χέρι. Τα παράγγελνε η ίδια στο βιβλιοπωλείο της πλατείας κι όσα έκρινε ότι μ' ενδιέφεραν τα έδινε και σε μένα να τα διαβάσω.

Λίτσα Ψαραύτη, *Όνειρα από μετάξι*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2002 (διασκευή)

Πώς αισθάνεται για τη μητέρα της η συγγραφέας;

Κάνε κλικ στις παραγράφους που φανερώνουν τα αισθήματα της συγγραφέως για τη μητέρα της;

Στο κείμενο η συγγραφέας περιγράφει τη μητέρα της.

Να γράψετε στο πλάι κάθε παραγράφου τον τίτλο, που ταιριάζει από τους παρακάτω:

Εξωτερική περιγραφή

Χειροτεχνήματα με υλικά της θάλασσας

Η αγάπη για τα λουλούδια

Οι ώρες μου με τη μητέρα

Πρόλογος - γενικός χαρακτηρισμός

LIVEWORKSHEETS

Διαβάσαμε στο κείμενο:

*Η μαμά δε βαριόταν να **μου** λέει παραμύθια.*
*Τα παράγγελνε η ίδια στο βιβλιοπωλείο **της πλατείας**.*

Στις φράσεις αυτές παρατηρούμε ότι η γενική πτώση μπορεί να χρησιμοποιηθεί κυρίως με δυο τρόπους:

- στην πρώτη περίπτωση **συμπληρώνει το νόημα του ρήματος** **και είναι δεύτερο (έμμεσο) αντικείμενο**:

μου λέει παραμύθια ⇒ λέει σε μένα παραμύθια

- στη δεύτερη περίπτωση η γενική **συμπληρώνει το νόημα ενός ουσιαστικού**:

το βιβλιοπωλείο της πλατείας ⇒ η γενική δείχνει το βιβλιοπωλείο

Από τις παρακάτω γενικές κάνε κλικ μόνο σε όσες συμπληρώνουν το νόημα ενός ουσιαστικού:

- η μορφή μιας γυναίκας
- μου άρεσε να τσαλαβουτάω στην παραλία
- η κοτσίδα της μητέρας
- οι ευχές που τους έδωσε ο παπάς
- το σχήμα ενός πουλιού
- η θάλασσα τους έδινε ένα σχήμα

e- daskala mou
LIVEWORKSHEETS